

Legal Documents

เอกสารกฎหมาย

United Nations Convention on
International Settlement
Agreements Resulting
From Mediation

Preamble

The Parties to this Convention,

Recognizing the value for international trade of mediation as a method for settling commercial disputes in which the parties in dispute request a third person or persons to assist them in their attempt to settle the dispute amicably,

คำแปลอนุสัญญาองค์การสหประชาชาติว่า
ด้วยความตกลงระหว่างประเทศ เพื่อยุติข้อ
พิพาทอันเป็นผลจากวิธีการประนอมข้อ
พิพาท¹

อาทิตย์ ปิ่นปัก artitpnp@au.edu²

ผู้แปล

อารัมภบท

บรรดาภาคีของอนุสัญญามองเห็นว่า

ยอมรับ ในคุณค่าของการประนอม
ข้อพิพาทสำหรับการค้าระหว่างประเทศว่าเป็น
วิธีการระงับข้อพิพาททางพาณิชย์ ซึ่งผู้ที่
พิพาทได้ร้องขอให้บุคคลภายนอก คนเดียว
หรือหลายคน ให้ช่วยเหลือทุกๆ ฝ่ายในข้อ
พิพาทเพื่อความพยายามที่จะระงับข้อพิพาท
อย่างฉันมิตร

- ความผิดพลาดใดๆ ของคำแปล
ถือเป็นความผิดพลาดของผู้แปลเอง (อาทิตย์
ปิ่นปัก)

- All errors shall be counted
as mine (A.PINPAK)

² อาจารย์ประจำหลักสูตรนิติศาสตร์
มหาบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ); หัวหน้าฝ่าย

วิจัยกิจและเครือข่ายวิชาการ คณะนิติศาสตร์
โทมัส อควินัส มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

Fulltime Lecturer, Master of
Laws Program (International Program);
Head of International Affairs and
Academic Networks, Thomas Aquinas
School of Law, Assumption University.

Noting that mediation is increasingly used in international and domestic commercial practice as an alternative to litigation,

Considering that the use of mediation results in significant benefits, such as reducing the instances where a dispute leads to the termination of a commercial relationship, facilitating the administration of international transactions by commercial parties and producing savings in the administration of justice by States,

Convinced that the establishment of a framework for international settlement agreements resulting from mediation that is acceptable to States with different legal, social and economic systems would contribute to the development of harmonious international economic relations,

Have agreed as follows:

Article 1. Scope of application

1. This Convention applies to an agreement resulting from mediation and concluded in writing by parties to resolve a commercial dispute (“settlement agreement”) which, at the time of its conclusion, is international in that:

มีการใช้การประนอมข้อพิพาทเพิ่มมากขึ้นทั้งในทางปฏิบัติทางพาณิชย์ระหว่างประเทศและภายในประเทศ ในฐานะที่เป็นทางเลือกอื่นนอกเหนือจากการดำเนินคดีในศาล

พิจารณาว่า การใช้การประนอมข้อพิพาทให้เกิดผลประโยชน์ที่สำคัญ เช่น ลดกรณีที่มีการมีข้อพิพาทจะนำไปสู่การทำลายความสัมพันธ์ทางพาณิชย์ ช่วยเหลืออำนวยความสะดวกแก่การบริหารจัดการธุรกรรมระหว่างประเทศโดยตัวของคู่ค้าเอง และทำให้สามารถลดค่าใช้จ่ายในการบริหารงานยุติธรรมของรัฐ

เชื่อมั่นว่า การกำหนดกรอบของความตกลงระหว่างประเทศเพื่อยุติข้อพิพาทอันเป็นผลจากวิธีการประนอมข้อพิพาท ซึ่งเป็นที่ยอมรับของบรรดารัฐทั้งหลาย ที่ต่างมีระบบกฎหมาย สังคมและ เศรษฐกิจแตกต่างกัน จะยังให้เกิดอุปการะในการพัฒนาความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

มาตรา 1 ขอบเขตของการใช้อนุสัญญา

1. อนุสัญญานี้ใช้กับความตกลงซึ่งเกิดจากการประนอมข้อพิพาทที่ทำขึ้นเป็นหนังสือระหว่างคู่กรณีเพื่อที่จะระงับข้อพิพาททางพาณิชย์ (“ ”) ซึ่งมีความเป็นความตกลงระหว่างประเทศ ณ เวลาที่ได้ทำความตกลงขึ้น โดยเหตุว่า:

- (a) At least two parties to the settlement agreement have their places of business in different States; or
- (b) The State in which the parties to the settlement agreement have their places of business is different from either:
 - (i) The State in which a substantial part of the obligations under the settlement agreement is performed; or
 - (ii) The State with which the subject matter of the settlement agreement is most closely connected.

- 2. This Convention does not apply to settlement agreements:
 - (a) Concluded to resolve a dispute arising from transactions engaged in by one of the parties (a consumer) for personal, family or household purposes;
 - (b) Relating to family, inheritance or employment law.

ก. คู่กรณีในความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาทอย่างน้อยสองฝ่ายมีสถานที่ประกอบธุรกิจในประเทศต่างกัน

ข. คู่กรณีในความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาทมีสถานที่ประกอบธุรกิจในรัฐอื่นนอกจาก:

(i) รัฐที่จะต้องมีการปฏิบัติตามความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาทในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ; หรือ

(ii) รัฐที่มีความเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับเนื้อหาของความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาทมากที่สุด

2. อนุสัญญานี้ไม่ใช้กับความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาทที่:

ก. ตกลงกันเพื่อระงับข้อพิพาทซึ่งเกิดขึ้นจากธุรกรรมที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่ง (ผู้บริโภค) เข้าทำเพื่อวัตถุประสงค์ส่วนตัวหรือวัตถุประสงค์เพื่อกิจการในครัวเรือน

ข. เกี่ยวข้องกับกฎหมายครอบครัว กฎหมายมรดก หรือกฎหมายการจ้างงาน

3. This Convention does not apply to:

(a) Settlement agreements:

(i) That have been approved by a court or concluded in the course of proceedings before a court; and

(ii) That are enforceable as a judgment in the State of that court;

(b) Settlement agreements that have been recorded and are enforceable as an arbitral award.

Article 2. Definitions

1. For the purposes of article 1, paragraph 1:

(a) If a party has more than one place of business, the relevant place of business is that which has the closest relationship to the dispute resolved by the settlement agreement, having regard to the circumstances known to, or contemplated by, the parties at the time of the conclusion of the settlement agreement;

(b) If a party does not have a place of business, reference is to be made to the party's habitual residence.

3. อนุสัญญานี้ไม่ใช้กับ

ก. ความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาท:

(i) ที่ได้รับการรับรองโดยศาล หรือได้ทำขึ้นตามกระบวนการพิจารณาในศาล; และ

(ii) สามารถบังคับได้อย่างคำพิพากษาในรัฐเจ้าของศาลนั้น

มาตรา 2 คำนิยาม

1. เพื่อประโยชน์แห่งมาตรา 1 วรรคแรก :

ก. ถ้าคู่กรณีในความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาทฝ่ายหนึ่งมีสถานที่ประกอบธุรกิจมากกว่าหนึ่งแห่ง สถานที่ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้อง คือสถานที่ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับข้อพิพาทซึ่งระงับไปโดยความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาทมากที่สุด

ข. ถ้าคู่กรณีในความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาทไม่ปรากฏว่ามีสถานที่ประกอบธุรกิจ ให้ถือว่าถิ่นที่อยู่อันเป็นหลักแหล่งประจำของคู่กรณีฝ่ายนั้นเป็นสถานที่ประกอบธุรกิจ

2. A settlement agreement is “in writing” if its content is recorded in any form. The requirement that a settlement agreement be in writing is met by an electronic communication if the information contained therein is accessible so as to be useable for subsequent reference.

3. “Mediation” means a process, irrespective of the expression used or the basis upon which the process is carried out, whereby parties attempt to reach an amicable settlement of their dispute with the assistance of a third person or persons (“the mediator”) lacking the authority to impose a solution upon the parties to the dispute.

Article 3. General principles

1. Each Party to the Convention shall enforce a settlement agreement in accordance with its rules of procedure and under the conditions laid down in this Convention.

2. ความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาทถือว่าได้ “ทำเป็นหนังสือ” แล้ว ถ้าเนื้อหาของความตกลงดังกล่าวได้รับการบันทึกไว้ในรูปแบบใดก็ตาม เงื่อนไขที่ว่าความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาทต้องทำเป็นหนังสือนั้น ให้ถือว่าความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาทได้ทำเป็นหนังสือแล้ว หากได้ใช้วิธีการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกันนั้นสามารถถูกเข้าถึงและนำกลับมาใช้อ้างอิงได้ในภายหลัง

3. “การประนีประนอมข้อพิพาท” หมายความว่า กระบวนการใดๆ ไม่ว่าจะแสดงออกหรือได้ดำเนินโดยลักษณะใดก็ตาม ซึ่งคู่กรณีพยายามที่จะบรรลุลความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาทกันฉันมิตร ด้วยความช่วยเหลือของบุคคลฝ่ายที่สาม คนเดียวหรือหลายคน (“ผู้ประนีประนอมข้อพิพาท”) ซึ่งไม่มีอำนาจบังคับตัดสินเหนือคู่กรณีดังกล่าว

มาตรา 3 หลักการทั่วไป

1. ภาคีสแห่งอนุสัญญานี้จะบังคับตามความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาทตามระเบียบและวิธีการภายใต้เงื่อนไขซึ่งกำหนดไว้ในอนุสัญญานี้

2. If a dispute arises concerning a matter that a party claim was already resolved by a settlement agreement, a Party to the Convention shall allow the party to invoke the settlement agreement in accordance with its rules of procedure and under the conditions laid down in this Convention, in order to prove that the matter has already been resolved.

Article 4. Requirements for reliance on settlement agreements

1. A party relying on a settlement agreement under this Convention shall supply to the competent authority of the Party to the Convention where relief is sought:
 - (a) The settlement agreement signed by the parties;
 - (b) Evidence that the settlement agreement resulted from mediation, such as:
 - (i) The mediator's signature on the settlement agreement;
 - (ii) A document signed by the mediator indicating that the mediation was carried out;
 - (iii) An attestation by the institution that administered the mediation; or

2. ถ้ามีข้อพิพาทที่ความเกี่ยวข้อง กับเนื้อหาที่คู่กรณีเรียกร้อง ได้ถูกระงับโดย ความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาทแล้ว ภาควิชา อนุสัญญาจะอนุญาตให้คู่กรณีกล่าวอ้างความ ตกลงเพื่อยุติข้อพิพาทตามระเบียบและวิธีการ ภายใต้งบเงื่อนไขซึ่งกำหนดไว้ในอนุสัญญานี้ เพื่อให้พิสูจน์ว่าเนื้อหาของข้อพิพาทนั้นได้มี การตกลงระงับไปแล้ว

มาตรา 4 เงื่อนไขที่จำเป็นสำหรับความ นำเชื่อถือของความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาท

1. คู่กรณีฝ่ายที่จะอ้างความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาทภายใต้อนุสัญญานี้จะต้องส่งมอบสิ่งต่อไปนี้ให้แก่หน่วยงานภายในของรัฐ ภาควิชาอนุสัญญานี้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่

ก. ความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาท ซึ่งลงนามโดยคู่กรณีทุกฝ่าย

ข. หลักฐานอย่างอื่นซึ่งแสดงว่า ความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาท (ในข้อ ก.) เป็นผล มาจากการประนอมข้อพิพาท

(i) ลายมือชื่อของผู้ประนอมข้อพิพาทที่ปรากฏในความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาท

(ii) เอกสารอย่างหนึ่งอย่างใดซึ่ง ผู้ประนอมข้อพิพาทลงลายมือชื่อ โดยระบุว่า ได้มีการทำการประนอมข้อพิพาทไปแล้ว

(iii) คำรับรองซึ่งออกโดยสถาบัน ที่ทำหน้าที่บริหารจัดการการประนอมข้อพิพาท

(iv) In the absence of (i), (ii) or (iii), any other evidence acceptable to the competent authority.

2. The requirement that the parties shall sign a settlement agreement or, where applicable, the mediator is met in relation to an electronic communication if:

(a) A method is used to identify the parties or the mediator and to indicate the parties' or mediator's intention in respect of the information contained in the electronic communication; and

(b) The method used is either:

(i) As reliable as appropriate for the purpose for which the electronic communication was generated or communicated, in the light of all the circumstances, including any relevant agreement; or

(ii) Proven in fact to have fulfilled the functions described in subparagraph (a) above, by itself or together with further evidence.

3. If the settlement agreement is not in an official language of the Party to the Convention where relief is sought, the competent authority may request a translation thereof into such language.

(iv) ในกรณีที่ไม่มีหลักฐานทั้งสามข้อที่กล่าวมา ให้แสดงหลักฐานอื่นซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยหน่วยงานภายในของรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาซึ่งมีอำนาจหน้าที่

2. ในกรณีที่มีการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ เงื่อนไขที่ความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาทจะต้องลงนามโดยคู่กรณีหรือผู้ประนอมข้อพิพาท หากทำได้ ให้ถือว่าสมบูรณ์ หากว่า:

ก. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวิธีการที่ใช้ระบุตัวตนของคู่กรณีหรือผู้ประนอมข้อพิพาท และแสดงให้เห็นถึงเจตนาของคู่กรณีหรือเจตนาของผู้ประนอมข้อพิพาทถูกบรรจุไว้ใน การสื่อสารด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์; และ

ข. วิธีที่ใช้นั้นต้อง:

(i) มีความน่าเชื่อถือเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ซึ่งการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ถูกใช้หรือถูกทำขึ้น เล่นในกรณีใดๆ ให้รวมถึงความตกลงที่เกี่ยวข้อง; หรือ

(ii) ได้รับการพิสูจน์โดยข้อเท็จจริง ว่าสามารถทำหน้าที่ได้ตามที่อธิบาย ในข้อ ก. ข้างต้นด้วยตัวของมันเอง หรือด้วยหลักฐานอย่างอื่น

3. ถ้าความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาทไม่ได้ถูกทำขึ้นเป็นภาษาราชการของรัฐภาคีแห่งอนุสัญญา หน่วยงานภายในของรัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้ซึ่งถูกร้องขอให้ปลดเปลื้องทุกข์ อาจขอให้มีการทำคำแปลเป็นภาษาราชการของรัฐนั้น

4. The competent authority may require any necessary document in order to verify that the requirements of the Convention have been complied with.

5. When considering the request for relief, the competent authority shall act expeditiously.

Article 5. Grounds for refusing to grant relief

1. The competent authority of the Party to the Convention where relief is sought under article 4 may refuse to grant relief at the request of the party against whom the relief is sought only if that party furnishes to the competent authority proof that:

(a) A party to the settlement agreement was under some incapacity;

(b) The settlement agreement sought to be relied upon:

(i) Is null and void, inoperative or incapable of being performed under the law to which the parties have validly subjected it or, failing any indication thereon, under the law deemed applicable by the competent authority of the Party to the Convention where relief is sought under article 4;

4. หน่วยงานภายในของรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาฯ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่อาจร้องขอเอกสารอย่างอื่นที่จำเป็นเพื่อ เป็นกลาง ตรวจสอบว่ามีการปฏิบัติตามข้อกำหนดในอนุสัญญานี้

5. เมื่อมีการพิจารณาคำขอให้ปลดเปลื้องทุกข์ (ตามความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาท-ผู้แปล) หน่วยงานภายในของรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาฯ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่จะต้องดำเนินการโดยเร็ว

มาตรา 5 เหตุแห่งการปฏิเสธการขอปลดเปลื้องทุกข์

1. หน่วยงานภายในของรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาฯ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาคำขอปลดเปลื้องทุกข์ตามมาตรา 4 อาจปฏิเสธคำขอดังกล่าว ตามคำร้องขอของคู่กรณีฝ่ายที่อาจถูกบังคับ ได้ หากคู่กรณีฝ่ายนั้นสามารถพิสูจน์ให้หน่วยงานภายในของรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาฯ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่เชื่อได้ว่า

ก. คู่กรณีในความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาทมีความบกพร่องในเรื่องของความสามารถอย่างใดอย่างหนึ่ง

ข. ความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาทนั้น:

(i) ตกเป็นโมฆะ ไม่สามารถใช้บังคับได้ หรือไม่สามารถปฏิบัติตามได้ภายใต้กฎหมายซึ่งคู่กรณีตกลงยอมใช้บังคับ หรือหากไม่มีการตกลงเช่นนั้น ให้หมายถึงกฎหมายซึ่งหน่วยงานภายในของรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาฯ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ปลดเปลื้องทุกข์ตามมาตรา 4 พิจารณาว่าเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับกับคู่กรณี;

(ii) Is not binding, or is not final, according to its terms; or

(iii) Has been subsequently modified;

(c) The obligations in the settlement agreement:

(i) Have been performed; or

(ii) Are not clear or comprehensible;

(d) Granting relief would be contrary to the terms of the settlement agreement;

(e) There was a serious breach by the mediator of standards applicable to the mediator or the mediation without which breach that party would not have entered into the settlement agreement; or

(f) There was a failure by the mediator to disclose to the parties circumstances that raise justifiable doubts as to the mediator's impartiality or independence and such failure to disclose had a material impact or undue influence on a party without which failure that party would not have entered into the settlement agreement.

(ii) ไม่มีผลผูกพัน หรือยังไม่ถึงที่สุดตามเนื้อความในความตกลง; หรือ

(iii) ถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลงในภายหลัง

ค. บรรดาหนี้ทั้งปวงตามความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาท:

(i) มีการปฏิบัติการชำระหนี้เรียบร้อยแล้ว; หรือ

(ii) ไม่ชัดเจนหรือไม่เป็นที่เข้าใจ

ง. การขอปลดเปลื้องทุกข์ดังกล่าว เป็นการขัดหรือแย้งกับข้อตกลงในความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาท

จ. ผู้ประนอมข้อพิพาทได้ทำการละเมิดบรรทัดฐานที่ใช้บังคับกับผู้ประนอมข้อพิพาทหรือการประนอมข้อพิพาทอย่างร้ายแรง ซึ่งหากมิได้มีการละเมิดเช่นนั้น คู่กรณีก็คงมิได้ทำความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาทนั้นขึ้น

ฉ. ผู้ประนอมข้อพิพาทมิได้เปิดเผยเหตุการณ์บางอย่างกับคู่กรณี ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดข้อสงสัยตามสมควรในเรื่องของความเป็นกลางและความเป็นอิสระของผู้ประนอมข้อพิพาท และการที่มิได้เปิดเผยข้อเท็จจริงเช่นนั้นส่งผลกระทบต่ออันมีนัยยะสำคัญหรือ สุลผลที่ไม่เป็นธรรมต่อคู่กรณี ซึ่งถ้าหากมีการเปิดเผยเรื่องนั้นแล้วคู่กรณีก็คงมิได้ทำความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาทขึ้น

2. The competent authority of the Party to the Convention where relief is sought under article 4 may also refuse to grant relief if it finds that:

(a) Granting relief would be contrary to the public policy of that Party; or

(b) The subject matter of the dispute is not capable of settlement by mediation under the law of that Party.

Article 6. Parallel applications or claims

If an application or a claim relating to a settlement agreement has been made to a court, an arbitral tribunal or any other competent authority which may affect the relief being sought under article 4, the competent authority of the Party to the Convention where such relief is sought may, if it considers it proper, adjourn the decision and may also, on the request of a party, order the other party to give suitable security.

2. หน่วยงานภายในของรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาคำขอให้ปลดปล่อยทุกข์ตามมาตรา 4 อาจปฏิเสธคำขอให้ปลดปล่อยทุกข์ดังกล่าว หากหน่วยงานนั้นพบว่า:

ก. การปลดปล่อยทุกข์ตามคำร้องขอนั้นจะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือนโยบายสาธารณะของรัฐภาคีนั้นเอง; หรือ

ข. เนื้อหาของข้อพิพาทไม่สามารถระงับด้วยการประนอมข้อพิพาทได้ตามกฎหมายของรัฐภาคีนั้น

มาตรา 6 การดำเนินคดีแบบคู่ขนาน

มีการยื่นคำร้องหรือมีการฟ้องคดีอันเกี่ยวข้องกับความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาทต่อศาล คณะอนุญาโตตุลาการ หรือองค์กรที่มีอำนาจอื่นๆ ซึ่งอาจจะมีผลต่อการขอปลดปล่อยทุกข์ตาม มาตรา 4 เมื่อหน่วยงานภายในของรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาซึ่งมีอำนาจหน้าที่เห็นสมควร อาจจะเลื่อนการตัดสินใจออกไปก่อนก็ได้ และหากมีคู่กรณีฝ่ายหนึ่งร้องขอ ก็อาจจะสั่งให้คู่กรณีอีกฝ่ายวางหลักประกันที่เหมาะสมได้

Article 7. Other laws or treaties

This Convention shall not deprive any interested party of any right it may have to avail itself of a settlement agreement in the manner and to the extent allowed by the law or the treaties of the Party to the Convention where such settlement agreement is sought to be relied upon.

Article 8. Reservations

1. A Party to the Convention may declare that:

(a) It shall not apply this Convention to settlement agreements to which it is a party, or to which any governmental agencies or any person acting on behalf of a governmental agency is a party, to the extent specified in the declaration;

(b) It shall apply this Convention only to the extent that the parties to the settlement agreement have agreed to the application of the Convention.

2. No reservations are permitted except those expressly authorized in this article.

มาตรา 7 กฎหมายหรือสนธิสัญญา อื่นๆ

อนุสัญญานี้จะไม่ถือเป็นการตัดสิทธิอย่างใดอย่างหนึ่งที่คู่กรณีผู้มีส่วนได้เสีย มีอยู่ตามความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาทตามกฎหมายหรือสนธิสัญญาอื่นๆ ของภาคีแห่งอนุสัญญา ซึ่งมีการร้องขอให้บังคับตามความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาท

มาตรา 8 ข้อสงวน

1. รัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้อาจแสดงเจตนาว่า:

ก. รัฐภาคีนั้นจะไม่บังคับใช้อนุสัญญานี้ กับความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาทซึ่งตนเอง หน่วยงานของรัฐบาล หรือบุคคลซึ่งทำการแทนหน่วยงานของรัฐบาลเป็นคู่กรณี เฉพาะกรณีที่ระบุไว้ในการแสดงเจตนาดังกล่าว

ข. รัฐภาคีนั้นจะบังคับใช้อนุสัญญานี้เฉพาะกรณีที่คู่กรณีในความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาทได้ยินยอมที่จะใช้ บังคับอนุสัญญานี้

2. ข้อสงวนของอนุสัญญานี้จะมีขึ้นได้ เฉพาะกรณีที่ได้รับอนุญาตตามมาตรานี้เท่านั้น

3. Reservations may be made by a Party to the Convention at any time. Reservations made at the time of signature shall be subject to confirmation upon ratification, acceptance or approval. Such reservations shall take effect simultaneously with the entry into force of this Convention in respect of the Party to the Convention concerned. Reservations made at the time of ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto, or at the time of making a declaration under article 13 shall take effect simultaneously with the entry into force of this Convention in respect of the Party to the Convention concerned. Reservations deposited after the entry into force of the Convention for that Party to the Convention shall take effect six months after the date of the deposit.

4. Reservations and their confirmations shall be deposited with the depositary.

3. บรรดาข้อสงวนทั้งปวงอาจถูกตั้งขึ้น ณ เวลาใดๆ โดยรัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้ ข้อสงวนที่ถูกตั้งขึ้นในเวลาที่ยังไม่มีผลในอนุสัญญาจะต้องได้รับการยืนยันด้วยการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการรับรอง แล้วแต่กรณี บรรดาข้อสงวนเช่นว่านั้นจะมีผลทันทีพร้อมกับเวลาที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับ ข้อสงวนที่ถูกตั้งขึ้นในเวลาที่ยังไม่มีผลให้สัตยาบัน ยอมรับ หรือภาคยานุวัติ หรือในเวลาที่มีการแสดงเจตนาตามมาตรา 13 บรรดาข้อสงวนเช่นว่านั้นจะมีผลทันทีพร้อมกับเวลาที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ บรรดาข้อสงวนทั้งหลายที่ได้ยื่นสัตยาบันสารภายหลังจากที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับแล้ว จะมีผลภายหลังจากหกเดือนนับแต่วันที่ที่ยื่นสัตยาบันสาร

4. บรรดาข้อสงวนและการยืนยันทั้งปวงจะต้องยื่นสัตยาบันสารไว้ต่อผู้เก็บรักษาสัตยาบันสาร

5. Any Party to the Convention that makes a reservation under this Convention may withdraw it at any time. Such withdrawals are to be deposited with the depositary, and shall take effect six months after deposit.

Article 9 . Effect on settlement agreements

The Convention and any reservation or withdrawal thereof shall apply only to settlement agreements concluded after the date when the Convention, reservation or withdrawal thereof enters into force for the Party to the Convention concerned.

Article 10. Depositary

The Secretary-General of the United Nations is hereby designated as the depositary of this Convention.

Article 11. Signature, ratification, acceptance, approval, accession

1. This Convention is open for signature by all States in Singapore, on 7 August 2019, and thereafter at United Nations Headquarters in New York.

2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval by the signatories.

5. รัฐภาคีแห่งสนธิสัญญาซึ่งได้ตั้งข้อสงวนไว้ภายใต้สนธิสัญญานี้ อาจถอนข้อสงวนเหล่านั้นได้ ณ เวลาใดๆ การถอนข้อสงวนเช่นนั้นให้ยื่นสัตยาบันสารต่อผู้เก็บรักษาสัตยาบันสารและจะมีผลภายหลังจากหกเดือนนับแต่วันที่ได้อื่นสัตยาบันสาร

มาตรา 9 ผลของความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาท

อนุสัญญา ข้อสงวน หรือการถอนข้อสงวนใดๆ จะมีผลต่อความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาทที่สร้างขึ้นภายหลังจากวันที่ อนุสัญญา ข้อสงวน หรือการถอนข้อสงวนนั้นมีผลบังคับใช้สำหรับรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 10 ผู้เก็บรักษาสัตยาบันสาร

เลขาธิการองค์การสหประชาชาติเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่เป็นผู้เก็บรักษาสัตยาบันสารของอนุสัญญานี้

มาตรา 11 การลงนาม การให้สัตยาบัน การยอมรับ การรับรอง การภาคยานุวัติ

1. อนุสัญญานี้เปิดให้ทุกรัฐลงนามได้ที่ประเทศสิงคโปร์ ในวันที่ 7 สิงหาคม 2019 และภายหลังจากนั้นสามารถลงนามได้ที่สำนักงานใหญ่ขององค์การสหประชาชาติ กรุงนิวยอร์ก

2. อนุสัญญานี้ อยู่ภายใต้การให้สัตยาบัน การรับรอง การยอมรับ โดยรัฐภาคีผู้ลงนาม

3. This Convention is open for accession by all States that are not signatories as from the date it is open for signature.

4. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession are to be deposited with the depositary.

Article 12. Participation by regional economic integration organizations

1. A regional economic integration organization that is constituted by sovereign States and has competence over certain matters governed by this Convention may similarly sign, ratify, accept, approve or accede to this Convention. The regional economic integration organization shall in that case have the rights and obligations of a Party to the Convention, to the extent that that organization has competence over matters governed by this Convention. Where the number of Parties to the Convention is relevant in this Convention, the regional economic integration organization shall not count as a Party to the Convention in addition to its member States that are Parties to the Convention.

3. อนุสัญญาฉบับนี้เปิดให้รัฐต่างๆ ที่ไม่ได้ลงนามเป็นรัฐภาคีสามารถภาคยานุวัติ นับตั้งแต่วันที่เปิดให้ลงนามได้

4. ตราสารของการให้สัตยาบัน การยอมรับ การรับรอง หรือการภาคยานุวัติ จะต้องยื่นสัตยาบันสารไว้ต่อผู้เก็บรักษา สัตยาบันสาร

มาตรา 12 การเข้าร่วมของกลุ่มการรวมตัวทางเศรษฐกิจตามภูมิภาค

1. กลุ่มการรวมตัวทางเศรษฐกิจตามภูมิภาคซึ่งประกอบขึ้นด้วยรัฐอธิปไตยและมีความสามารถ ที่จะปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ อาจจะลงนาม ให้สัตยาบัน ยอมรับ รับรอง หรือภาคยานุวัติอนุสัญญาฉบับนี้ได้ในลักษณะเดียวกัน (กับรัฐอธิปไตย-ผู้แปล) กลุ่มการรวมตัวทางเศรษฐกิจตามภูมิภาค จะมีสิทธิหน้าที่ ในลักษณะเดียวกันกับรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาเท่าที่กลุ่มการรวมตัวมีความสามารถ ที่จะปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ได้ กลุ่มการรวมตัวทางเศรษฐกิจตามภูมิภาคจะไม่ถูกนับเป็นจำนวนภาคีแห่งอนุสัญญา เพิ่มเติมไปจากรัฐ ซึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญาอยู่แล้ว

2. The regional economic integration organization shall, at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, make a declaration to the depositary specifying the matters governed by this Convention in respect of which competence has been transferred to that organization by its member States. The regional economic integration organization shall promptly notify the depositary of any changes to the distribution of competence, including new transfers of competence, specified in the declaration under this paragraph.

3. Any reference to a “Party to the Convention”, “Parties to the Convention”, a “State” or “States” in this Convention applies equally to a regional economic integration organization where the context so requires.

2. กลุ่มการรวมตัวทางเศรษฐกิจตามภูมิภาคจะแสดงเจตนาต่อผู้รับฝากสัตยาบันสาร เพื่อระบุถึงขอบเขตเนื้อหาภายใต้บังคับแห่งอนุสัญญานี้ในเรื่องของอำนาจซึ่งกลุ่มการรวมตัวได้รับมาจากประเทศสมาชิก กลุ่มการรวมตัวทางเศรษฐกิจตามภูมิภาคจะแจ้งการเปลี่ยนแปลงของการมอบอำนาจดังกล่าว รวมถึงการมอบอำนาจที่เกิดขึ้นภายหลังตามที่ได้ระบุไว้ในวรรคนี้ให้ผู้รับฝากสัตยาบันสารโดยไม่ชักช้า

3. การกล่าวถึง “รัฐภาคีรัฐใดรัฐหนึ่ง” “รัฐภาคีทั้งปวง” “รัฐ” หรือ “บรรดารัฐทั้งหลาย” ในอนุสัญญานี้ให้หมายรวมถึงกลุ่มการรวมตัวทางเศรษฐกิจตามภูมิภาคด้วยอย่างเท่าเทียมกัน ในบริบทที่สามารถทำได้

4. This Convention shall not prevail over conflicting rules of a regional economic integration organization, whether such rules were adopted or entered into force before or after this Convention: (a) if, under article 4, relief is sought in a State that is member of such an organization and all the States relevant under article 1, paragraph 1, are members of such an organization; or (b) as concerns the recognition or enforcement of judgments between member States of such an organization.

Article 13. Non-unified legal systems

1. If a Party to the Convention has two or more territorial units in which different systems of law are applicable in relation to the matters dealt with in this Convention, it may, at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, declare that this Convention is to extend to all its territorial units or only to one or more of them, and may amend its declaration by submitting another declaration at any time.

4. อนุสัญญาฉบับนี้จะไม่มีผลบังคับเหนือการขัดหรือแย้งกับกฎเกณฑ์ของกลุ่มการรวมตัวทางเศรษฐกิจ ไม่ว่ากฎเกณฑ์เหล่านั้นจะได้รับการยอมรับหรือมีผลบังคับก่อนหรือหลังอนุสัญญาฉบับนี้: ก. ถ้าภายใต้บังคับแห่งมาตรา 4 การขอปลดปล่อยทุกซ์ได้ทำขึ้นในรัฐซึ่งเป็นสมาชิกของกลุ่มการรวมตัวนั้น และทุกรัฐที่เกี่ยวข้อง ภายใต้มาตรา 1 บรรคแรก เป็นสมาชิกของกลุ่มการรวมตัวดังกล่าว; หรือ ข. เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับบริการบังคับตามคำพิพากษาระหว่างรัฐสมาชิกของกลุ่มการรวมตัวดังกล่าว

มาตรา 13 ระบบกฎหมายที่มีได้รวมกันเป็นระบบเดียว (ภาคีที่มีได้เป็นรัฐเดี่ยว-ผู้แปล)

1. ถ้ารัฐภาคีแห่งอนุสัญญาประกอบด้วยเขตแดนสองแห่งหรือมากกว่านั้น ซึ่งมีระบบกฎหมายที่ใช้บังคับแตกต่างกันในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาฉบับนี้ รัฐภาคีดังกล่าวอาจแสดงเจตนา ณ เวลาที่ลงนามให้สัตยาบัน ยอมรับ รับรองหรือภาคยานุวัติว่าอนุสัญญาฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับกับเขตแดนบางแห่งหรือทุกแห่ง และภาคี อาจจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงการแสดงเจตนาเช่นนั้นโดยแสดงเจตนาภายหลัง ณ เวลาใดก็ได้

2. These declarations are to be notified to the depositary and are to state expressly the territorial units to which the Convention extends.

3. If a Party to the Convention has two or more territorial units in which different systems of law are applicable in relation to the matters dealt with in this Convention:

(a) Any reference to the law or rule of procedure of a State shall be construed as referring, where appropriate, to the law or rule of procedure in force in the relevant territorial unit;

(b) Any reference to the place of business in a State shall be construed as referring, where appropriate, to the place of business in the relevant territorial unit;

(c) Any reference to the competent authority of the State shall be construed as referring, where appropriate, to the competent authority in the relevant territorial unit.

4. If a Party to the Convention makes no declaration under paragraph 1 of this article, the Convention is to extend to all territorial units of that State.

2. การแสดงเจตนาเช่นว่านี้จะต้องแจ้งไปยังผู้เก็บรักษาสัตยาบันสาร และจะต้องมีการระบุเขตแดนที่อนุสัญญามีผลบังคับใช้อย่างชัดเจน

3. ถ้ารัฐภาคีแห่งอนุสัญญาประกอบด้วยเขตแดนสองแห่งหรือมากกว่านั้นซึ่งมีระบบกฎหมายที่ใช้บังคับแตกต่างกันในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญานี้:

ก. การกล่าวอ้างถึงกฎหมายหรือหลักเกณฑ์ใดของรัฐ ให้หมายถึงกฎหมายหรือหลักเกณฑ์ซึ่งใช้บังคับอยู่ในเขตแดนที่เกี่ยวข้องเท่าที่สามารถทำได้

ข. การกล่าวอ้างถึงสถานที่ประกอบธุรกิจภายในรัฐ ให้หมายถึงสถานที่ประกอบธุรกิจภายในเขตแดนที่เกี่ยวข้องเท่าที่สามารถทำได้

ค. การกล่าวอ้างถึงหน่วยงานภายในของรัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ ให้หมายถึงหน่วยงานภายในของเขตแดนซึ่งมีอำนาจหน้าที่เท่าที่สามารถทำได้

4. หากภาคีแห่งอนุสัญญามีได้แสดงเจตนาตามความในวรรคแรกของมาตรานี้ อนุสัญญานี้จะใช้บังคับ ครอบคลุมไปถึงทุกเขตแดนของรัฐนั้น

Article 14. Entry into force

1. This Convention shall enter into force six months after deposit of the third instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

2. When a State ratifies, accepts, approves or accedes to this Convention after the deposit of the third instrument of ratification, acceptance, approval or accession, this Convention shall enter into force in respect of that State six months after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession. The Convention shall enter into force for a territorial unit to which this Convention has been extended in accordance with article 13 six months after the notification of the declaration referred to in that article.

มาตรา 14 การมีผลบังคับใช้

1. อนุสัญญาฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้ภายหลังจากหกเดือนนับแต่ได้ส่งมอบตราสารของการให้สัตยาบัน การยอมรับ การรับรอง หรือการภาคยานุวัติครั้งที่สาม

2. เมื่อรัฐใดให้สัตยาบัน ยอมรับ รับรอง หรือเข้าเป็นภาคี ในอนุสัญญาหลังจากส่งมอบตราสารของการให้สัตยาบัน การยอมรับ การรับรอง หรือการภาคยานุวัติครั้งที่สามแล้ว อนุสัญญาฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้ภายหลังจากหกเดือนนับแต่วันที่ส่งมอบตราสารของการให้สัตยาบัน การยอมรับ การรับรอง หรือการภาคยานุวัติ อนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้เหนือเขตแดนที่อยู่ภายใต้อนุสัญญาฉบับนี้ โดยผลของมาตรา 13 ภายหลังจากหกเดือนนับแต่การแจ้งการแสดงเจตนาตามมาตราดังกล่าว

Article 15. Amendment

1. Any Party to the Convention may propose an amendment to the present Convention by submitting it to the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall thereupon communicate the proposed amendment to the Parties to the Convention with a request that they indicate whether they favour a conference of Parties to the Convention for the purpose of considering and voting upon the proposal. In the event that within four months from the date of such communication at least one third of the Parties to the Convention favour such a conference, the Secretary-General shall convene the conference under the auspices of the United Nations.

2. The conference of Parties to the Convention shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus are exhausted and no consensus is reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the Parties to the Convention present and voting at the conference.

มาตรา 15 การแก้ไขเพิ่มเติม

1. รัฐภาคีใดๆ แห่งอนุสัญญานี้อาจขอแก้ไขเพิ่มเติมอนุสัญญานี้ได้โดยการยื่นข้อเสนอดังกล่าวไปยังเลขาธิการขององค์การสหประชาชาติ เลขาธิการจะส่งข้อเสนอการขอแก้ไขเพิ่มเติมไปยังรัฐภาคีของอนุสัญญานี้พร้อมกับคำขอให้รัฐภาคีเหล่านั้นให้แสดงความเห็นว่ามีควมประสงค์จะให้มีการจัดการประชุมบรรดารัฐภาคีทั้งปวงเพื่อพิจารณาและลงมติในประเด็นตามข้อเสนอดังกล่าวหรือไม่ ในกรณีที่ภายในสี่เดือนนับแต่วันที่มีการส่งข้อเสนอการขอแก้ไขเพิ่มเติมไปยังบรรดารัฐภาคีและมีรัฐภาคีอย่างน้อยหนึ่งในสามของรัฐภาคีทั้งหมดแสดงความประสงค์ว่าต้องการจะให้จัดการประชุมดังกล่าว ให้เลขาธิการจัดการประชุมขึ้นภายใต้การดูแลจากการขององค์การสหประชาชาติ

2. ในการประชุมของบรรดารัฐภาคี สมาชิกของอนุสัญญานี้จะต้องพยายามทุกวิถีทาง เพื่อให้ได้ฉันทมติ ในข้อเสนอแก้ไขเพิ่มเติมในแต่ละประเด็น หากได้ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่แล้วแต่ไม่สามารถตกลงโดยฉันทมติ การแก้ไขเพิ่มเติมอนุสัญญาจะต้องได้รับคะแนนเสียงรับรองอย่างน้อยสองในสามของบรรดารัฐภาคีแห่งอนุสัญญาซึ่งอยู่ในที่ประชุมและได้ออกเสียงลงมติในการประชุมนั้น

3. An adopted amendment shall be submitted by the depositary to all the Parties to the Convention for ratification, acceptance or approval.

4. An adopted amendment shall enter into force six months after the date of deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval. When an amendment enters into force, it shall be binding on those Parties to the Convention that have expressed consent to be bound by it.

5. When a Party to the Convention ratifies, accepts or approves an amendment following the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval, the amendment shall enter into force in respect of that Party to the Convention six months after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval.

3. ให้ผู้เก็บรักษาสัตยาบันสารแจ้งการแก้ไขเพิ่มเติมซึ่งได้รับการรับรองแล้วไปยังบรรดารัฐภาคีแห่งอนุสัญญาทั้งปวงเพื่อให้มีการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการรับรอง

4. การแก้ไขเพิ่มเติมซึ่งได้รับการรับรองแล้วจะมีผลบังคับใช้ภายหลังจากหกเดือนนับแต่ได้ส่งมอบตราสารของการให้สัตยาบัน การยอมรับ การรับรอง หรือการภาคยานุวัติครั้งที่สาม เมื่อการแก้ไขเพิ่มเติมซึ่งได้รับการรับรองแล้วมีผลบังคับใช้แล้ว การแก้ไขเพิ่มเติมนั้นย่อมผูกพันรัฐภาคีของอนุสัญญาที่ได้แสดงเจตนาที่จะต้องถูกผูกพันตามนั้น

5. เมื่อรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาได้ให้สัตยาบัน ยอมรับ หรือรับรอง การแก้ไขเพิ่มเติม และได้ส่งมอบตราสารของการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการรับรองครั้งที่สามแล้ว การแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าว จะมีผลบังคับ ต่อรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาภายหลังจากหกเดือนนับตั้งแต่วันที่ได้ส่งมอบตราสารของการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการรับรองนั้น

Article 16. Denunciations

1. A Party to the Convention may denounce this Convention by a formal notification in writing addressed to the depositary. The denunciation may be limited to certain territorial units of a non- unified legal system to which this Convention applies.

2. The denunciation shall take effect 12 months after the notification is received by the depositary. Where a longer period for the denunciation to take effect is specified in the notification, the denunciation shall take effect upon the expiration of such longer period after the notification is received by the depositary. The Convention shall continue to apply to settlement agreements concluded before the denunciation takes effect.

DONE in a single original, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic.

มาตรา 16 การเพิกถอนสนธิสัญญา

1. รัฐภาคีแห่งสนธิสัญญานี้อาจเพิกถอนความผูกพันของสนธิสัญญานี้ได้โดยการยื่นหนังสืออย่างเป็นทางการไปยังผู้เก็บรักษาสัตยาบันสาร เพิกถอนความผูกพันนี้อาจทำขึ้นโดยจำกัดเฉพาะบางเขตแดนของระบบกฎหมายที่มีได้รวมกันเป็นระบบเดียว (ภาคีที่มีได้เป็นรัฐเดี่ยว--ผู้แปล) ภายใต้สนธิสัญญานี้

2. การเพิกถอนความผูกพันของสนธิสัญญาจะมีผลภายหลังจากระยะเวลาสิบสองเดือนนับตั้งแต่ผู้เก็บรักษาสัตยาบันสารได้รับหนังสือแจ้งการเพิกถอน หากระยะเวลาในการเพิกถอนความผูกพันสนธิสัญญาที่แจ้งไว้ในหนังสือดังกล่าวมีระยะเวลายาวนานกว่า (เวลาที่ยื่นหนังสืออย่างเป็นทางการ--ผู้แปล) การเพิกถอนความผูกพันของสนธิสัญญาจะมีผลเมื่อสิ้นระยะเวลายาวนานกว่าเช่นว่านั้น ภายหลังจากผู้เก็บรักษาสัตยาบันสารได้รับหนังสือแจ้งการเพิกถอนความผูกพันสนธิสัญญาจะยังคงมีผลบังคับใช้กับความตกลงเพื่อยุติข้อพิพาทซึ่งทำขึ้นก่อนเวลาที่มีการเพิกถอนความผูกพันของสนธิสัญญาจะมีผล

ได้ทำต้นฉบับขึ้น ฉบับเดียว ในภาษาอารบิก ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซีย และภาษาสเปน ซึ่งถือว่าเป็นภาษาต้นฉบับอย่างเท่าเทียมกัน